

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire peltângă asignatiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiiu, 13 Martie 1885.

Sunt țile în viața popoarelor, de cari sunt legate reminiscențe istorice, cari au dat pe secolii directiva poporului în viața lui națională. Ele sunt gravate în inima aceluia popor cu litere neperitoare și el, fie ori cât de asuprit, sau ori cât de favorit de soarte, în acele țile de adevărată mândrie națională se ridică preste necasurile presentelui și sârbează amintirea țilelor, de cari i este legat trecutul.

Este crușime aproape identică cu barbarismul sêlbaticilor din Africa, este crușime a opri un popor în manifestarea sêrbărei acestor țile, și crușimea devine notorică, când sêrbarea este conștientă de puterea publică sub cuvânt de interes mai înalt, pe care astăzi ne place al numi politică. Și este crud a vedea că asemenea lucruri se pot întempla la anul Domnului 1885 și într'un stat cu pretensiuni de liberalism fără păreche în istoria civilizațiunei din secul nostru.

Este lucru de tot natural aprobat de ecuitate a lăsa omului cel puțin conșința liberă, este lucru onest chiar și în politică a lăsa liberă voie poporului insetat de libertate a se entusiasma pentru sêrbătorile din trecut. Și dacă aceasta într'un stat

civilizat este datorință, ea devine virtute, când începe a deveni raritate.

Ca toate popoarele, așa și poporul maghiar și are țilele sale de sêrbătoare. Fără a cerceta partea politică a acestor țile, felicităm pre frații maghiari pentru entusiasmul, cu care ei știu sêrbători țilele, de cari sunt legate momente însemnate în viața lor națională. Și când vedem că ei din entusiasm mai totdeauna trec în fanaticism, nouă ne crește inima, căci ne place a descoperi în ei o inimă care la asemenea ocațiuni festive știe pune sângele în neobicinuită circulațiune.

Așa suntem noi românii, și nime nu va lua în nume de rău aceasta bună parte a caracterului nostru național.

Șiua de 3/15 Martie pentru unguri este țile însemnată. Nu căutăm la acest loc partea politică a însemnătății ei, nici funestele urmări ale războiului civil, din care au răsărit alte stări de lucruri în Ungaria, stări de lucruri, după cari tare au insetat popoarele acestui stat. Șiua de 3/15 Martie 1848 este adenc gravată în inima fraților maghiari, și noi le stimăm convingerile, căci ele ca convingeri și au îndreptățirea lor înaintea istoricului conșcientios.

Ea s'a sêrbat și în anul acesta cu mult și mare sgomot în patria noastră.

S'a sêrbat însă tot cu atâta sgomot și în București, capitala regatului român, și ea s'a sêrbat sub ochii guvernului român, fără a i-se fi mișcat nici măcar un fir de păr din cap supusului austro-ungar din București, în izbucnirea „Eljen“-ului pentru eroii țilei dela 3/15 Martie, 1848.

Noi credem că în România există normală stare de lucruri. Adăpată la isvoarele bogate ale apusului luminat, opinia publică în România respectează demnitatea națională a unguirilor aflători în București.

Cum se întemplă însă la noi?

Avem și noi țilele noastre de demnitate națională. Istoria este chemată a judeca asupra importanței acestor țile, istoria imparțială, care toate le va pune în dreaptă cumpenă și ea va judeca între popoare și popoare.

În inima noastră suntem împinși cu putere irresistibilă spre sêrbătorirea țilelor mari din viața noastră națională.

La noi acasă, în patria noastră autohtonă opinia publică ungurească și în unele casuri și puterea publică pune lăcat pe buzele noastre, și dacă ar pute și inima ni-o ar pune în cătușe. Nu ne este permis a ne manifesta durerea, nu bucuria ini-

mei noastre la anumite ocațiuni, și aceasta nici chiar în casa lui Dumnezeu nu.

Ne întrebăm de multe ori în mintea noastră de unde și până unde asemenea srașnice contraste? Un popor fanatic în naționalismul seu consideră la altul de crimă, ceea ce pentru sine este virtute națională. Cum se potrivește cu modul de judecată al unui popor ca el aceea ce strimează în sine, să o condamne în altul? Unde este partea etică a acestui proces psihologic?

E greu a pătrunde în secretele politice din statul nostru față cu noi românii, și pentru noi este enigmă, cum de o seamă de oameni dela pressă au putut dărși într'atâta opinia publică ungurească. Secretul e cu atâta mai bătător la ochi, cu cât față cu curentul șovinistic de așii nici guvernul nu se mai poate lupta, și el în multe casuri e silit să cedeze.

Diametral opus opiniei publice din România, unde toleranța trece de multe ori granițele înțelepciunei, curentul dela noi în șovinismul seu este atât de exclusivist, încât omul e pus pe gânduri, și se întrebă: unde vom ajunge?

Și ce e mai caracteristic, — pe când dincolo românii față cu ungurii în toleranța lor merg așa de departe, încât ei se lasă a fi trași în tină de țiare ce apar în București, noue românilor de aici ni se impută chiar și simpathiile pentru progresele fraților nostri de un sânge.

Nu noi vom schimba ciudata situație actuală. Suntem tari în virtute, și nu ne descuragiăm cu una cu două. Suntem tari în credință, și culmea credinței noastre este: va veni timpul, când fie-care națiune se va potea închina sântilor sei naționali neconturbată; va veni vremea, când toleranța din București și va pune tronul și în Budapesta și Cluș, până atunci însă maghiarii trebuie să se avente la cultura europeană, care încăldește inimile oamenilor din alte țeri.

Revista politică.

În călătoria sa prin orient principele de coroană Rudolf a vizitat și țara Muntenegrenilor neînvinși. Primirea a fost foarte strălucită. Toate țiarele dela noi atribue mare importanță politică călătoriei fiitorului nostru monarch, în special cele maghiare au în vedere espansiunea spre orient, și rola civilisatorică a elementului maghiar. La locul prim ne-am spus vedirile noastre scoase din fapte

FOIȚA.

Cronica musicală.

(Sala Ateneului. Primul concert simphonie dat de societatea filarmonică.)

Societatea filarmonică a dat Dumineca trecută în sala Ateneului primul seu concert sub conducerea dlui E. Wachman.

De sigur în orchestra recrutată cu anevoință de către directorele Conservatorului nostru, sunt artiști de valoare, dar este evident că nu se poate cere de la membri ei cari cântă așa de rar împreună, și după câte-va repetițiuni pripite, nici acea strictă observațiune a nuanțelor, nici acea finețe în amănunte pe când toată munca lor abea pote să aibă ca rezultat un exemplu satisfăcător.

Concertul s'a început prin Simphonia în si bemol de Beethoven mai bine executată în mișcările dintâi adagio, unde artiști au mai mult timp spre a se observa, de cât în cele din urmă allegro, care a avut însă ca compensațiune, multa vervă.

Fragmentele din Castor și Polux capul de operă a lui Rameau, a obținut succes. Fie-care din cele trei bucăți, Gavotte, Menuet și Passepied a fost bisate.

Rameau este cel mai mare compositor frances al secolului trecut și într'aceiaș timp unul din teoricii-

ani cei mai însemnați ai artei musicale. Tractatul de armonie al seu a făcut epoca și a servit de basă învățământului musical în Franca aproape în timp de un secol.

Uvertura din Rienzi a lui Wagner ce a urmat acestor bucăți, este fără contest o lucrare magistrală care cam scapă teoriilor de multe ori false ale acestui măestru. Idei frumoase și bine conduse, s'ar țice Rossini sau Auber, dar ce armonii forțate, ce esces de sonorități asurșitoare mai ales în strimtoarea salei Ateneului, ce lupta omerică între crudele instrumente de alamă, și între stabele instrumente de coarde prea puține la număr.

Victoria a rămas celor dintâi.

Publicul impresionat de aceste efecte așa de simțibile și de viociunea esecuțiunei, a aclamat Uvertura din Rienzi.

Dar atracțiunea cea mare a concertului, a fost prima audițiune a Scenelor Alsaciane de Jules Massenet.

Pușini sunt aceia la noi, cari cunosc musica acestui reprezentant talentat al junei scoli franceze. Autorul bucăților „Les Poèmes d'avril“ al operilor „Le Roi de Lahore“, „Hérodiade, Manon“ și altele, abia la vârsta de 40 și câți-va ani, și-a căpătat un nume mare în lumea musicală; el este membru al Institutului, profesor de compoziție la Conservatorul din Paris, și musica sa iscusită și originală, face deliciul delicăților în artă.

Scenele Alsaciane sunt niște tablouri schisite de musica descriptivă lucrute cu multă finețe și cu o mare varietate în colori. Sunt impresiunile resimțite o țile de vară într'un sat din Alsacia.

În cea dintâi bucată „Duminecă dimineața“ niște vagi reminiscențe de motive locale ce se transmit dela un instrument la altul, formează adorabilul concert al naturei strelucind, și musicalmente esprima sgomotul tăcerii ce domnește în sat. Basurile atacă în urmă cântarea bisericească (cantus firmus) al cărei resunet provine prin aerul legier dela biserica depărtată și plină de lume.

Un cânt bachic pe plinul orchestrei, esprima în bucata a doua adunarea beutorilor dela „Cărcima“ și diferitele desonuri ce se încrucisează, și se țes, învălmășeala și strigătele ce domnesc în acel loc. Cântul pădurarilor ce merg la vênătoare, încredințat cornurilor și reluarea primului motiv, sfârșeste această bucată.

A treia bucată „Sub tei“ are o tendență dramatică mai marcată și e mai lesne înțeleasă de public care a bisat-o. Sub un desemn aerian al violurilor ce arată seninătatea cerului, încântarea naturei, se stabilește între violoncel și clarinet care espică în mod foarte nimerit legenda ce se află în capul bucății, și pe care o voi cita aci în îetregul ei.

„... Mai departe încă, era același sat, dar cu marea tăcere ce domnește după ameași în timp de vară...“, la capul satului lunga șosea mărginită cu

concrete, și ele nu arată pre maghiari în lumina de civilisatori ai orientului.

Proiectul pentru reformarea casei magnaților este sub dezbateri. Se crede că el va fi primit în redactarea comisiei de trei. Cetitorii noștri cunosc motivele, de cari fu condusă această comisie, de aceea credem vor ști apăsător puțina importanță a proiectului față cu noi românii.

Știri neliniștitoare ne sosesc din orient. Albanzii sunt în luptă cu trupele regulate turcești. Ușor ne putem trezi că scânteia dela Prizrend a aprins în flacări întreagă peninsula balcanică. La aceasta ne îndreptățește și limbajul diarelor din Londra, cari vorbind despre un apropiat resboiu între Anglia și Rusia pentru posesiunea Afganistanului, ajung la conclusia, că resboiul nu se va mărgini numai la Asia.

Și aici se poate aplica dicerea cunoscută: *Si vis pacem, para bellum.*"

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Un institut de credit în Orăștie — în perspectivă.

Orăștie, în 22 Martie.

Signatura timpului actual este prosperitatea materială, fără de care nu poate fi vorbă nici de prosperitate spirituală. De un timp încoace acest adevăr începe a pătrunde și în straturile poporului nostru, care au simțit mai mult ca ori care altă națiune din această patriă lipsa prosperității materiale și implicit și a progresului spiritual. Au trecut veacuri de când poporul nostru, când sub titlul feudal când sub alte titluri combinate cu rară rafinare, au fost aservit economic și politic alor națiuni. Această stare de aservire trebuie să înceteze, dacă voim să ne consolidăm existența noastră națională, atât de greu amerințată mai ales acum, când se lucră sistematic la o nouă specie de aservire a neamului nostru mult încercat.

Cu deosebire noi românii din Orăștie de mai mulți ani au ajuns la o stare de tot umilită în viața publică a orașului. Suntem eschiși sistematice dela avere cea însemnată a orașului, dela funcțiunile magistratului și dela alte beneficii, care sunt exclusive ale elementului săsesc. În magistratul din Orăștie se mai află numai un funcționar român și acesta încă numai *usque ad beneplacitum*, pentru-că nu este altul dintre streini, care să-i suplinească locul.

Dar mai mare este aservirea românilor din Orăștie și împregiur din punct de vedere economic. Există adevărat aici o reuniune de credit săsească, care își plasează capitalele sasilor bogăți la poporul nostru român. Românii noștri sunt tributarii permanenți și mai exclusivi ai acestui institut de credit și într-o parte considerabilă și a institutului de credit *unguresc*. La aceste institute de bani vin românii ca ploaia și în zilele de târg ale săptămânii tot de români te împiedeci în antecamerile acestor institute.

Aceasta stare derogătoare au simțit-o românii noștri de multă vreme și dânsii s'au cugetat mult asupra mijloacelor, căilor și condițiilor, prin care ar putea să desrobească pe popor de tutela economică streină. S'au constatat la dese ocazii necesitatea de a se înființa un institut de credit național.

La umbra cărora, mână în mână umblă o păreche de amorisați; dânsa inclinată dulce spre dânsul și murmurând încet: „Me vei iubi oare în totdeauna?...”

Al patrulea cânt al acestui poem delicios este „Duminea seara” cu tumultul și sgomotul lumii pe piața cea mai mare a satului și a danțurilor pe care le ritmează cântarea locale. O retragere militară se aude în depărtare, apoi reluarea danțurilor în mod mai vesel și mai animat ca înainte.

Toate aceste exprimate cu cel mai mare adevăr și talent. O imaginațiune bogată, multă distincțiune în idei și armonii și o mare știință a orchestrei ce e totdeauna cumpătată și bine apropiată subiectului ce voiește a traduce.

Scenele alsaciene fac mare onoare tînărului compositor frances și ne arată încă, că și în arta musicală, tot Franța ține sceptrul talentului și al bunului gust.

Sper că domnul Wachman ne va mai face să auzim într'un viitor concert și cu o execuțiune mai rafinată, această compozițiune; deocamdată însă trebuie să-l felicităm pentru curajul cu care urmează frumoasa inițiativă, cei aparține fără contest, adevărat de a fi introdus la noi concertele simfonice.

M. C.
„Romanul.”

nal românesc, însă această idee nu s'a putut intrupa în faptă până acum, fiind-că ni-a lipsit condițiunile indispensabile: o inițiativă energică și o procedere solidă și a românilor inteligenți. Mijloacele de bani nu ni-au lipsit, pentru-că Orăștie și cercul are destui bărbați cu bunăstare materială, cari puteau să înființeze încă cu un deceniu mai înainte un institut de credit pentru poporul nostru agricol.

Acum însă multămită ceriului vechia idee și dorința a românilor de aici de a avea un institut de credit propriu românesc a făcut un paș serios spre realizare.

După mai multe consultări intime reciproce între inteligenții noștri de aici — domnii advocați Samuil Popu și Dr. Ioan Mihu — bărbați din generațiunea mai nouă, oameni cu inimă și cu spirit de inițiativă — au luat asupra lor, fie-care pre lângă concursul sigur și puternic al inteligenții de aici, sarcina cea grea de a realiza o dorință fierbinte nutrită de toți românii noștri.

Numiții inițiatori au convocat pe ziua de azi o conferință prealabilă cu scopul de a se constata, dacă există *de facto* condițiunile necesare pentru fundarea unui institut de credit. Spre acest scop s'a dat următoarea convocare:

„De mult timp s'a simțit necesitatea imperativă de a se înființa aici în Orăștie un institut de credit național românesc, care pe deoparte să satisfacă lipsa de bani a poporului nostru din Orăștie și din pregiur, iar de altă parte să elibereze de sub influența și sclăvia economică streină și de rolul derogătoriu de a fi pururea tributarii capitalului strein.

Noi subscriși (S. Pop. și Dr. Mihu) credem că suntem numai interpreții unei dorințe generale a românilor din Orăștie și împregiur, când în vederea și apăsătoare necesității imperativă mai sus atinse ne luăm libertatea a ve convoca pe ziua de 22 Martie st. n. la 3 oare d. am. în edificiul scoalei române la o conferință confidențială, spre a discuta în genere condițiunile prealabile relativ la realizarea ideii susatînse.

În deplină convingere că și p. t. Dta fiind convins despre necesitatea și folosul mare al unui asemenea institut de credit nu ne vei denega concursul binevoitoriu — avem onoare a ne subsemna etc.”

La acest apel călduros și plin de inițiativă a răspuns un număr însemnat de inteligenți și de fruntași din Orăștie.

Dl adv. Samuil Popu a deschis conferința cu o cuvântare acomodată, prin care a dovedit cu argumente temeinice și practice adânc simțita necesitate a unui institut de credit românesc aici în Orăștie și a invitat, pe cei de față a se pronunța asupra acestui obiect. Dl Dr. Mihu luând imediat cuvântul a atras atențiunea asupra împregiurării, că astăzi când suntem copleșiți pe toate terenurile vieții publice când se fundează institute de credit streine cu scopul provinciat de a ne maghiariza prin mediul banilor, avem îndoită datorință de a rezista la asemenea tentative prin asemenea mijloace.

Tot cu asemenea argumente a pledat și dl I. Mihaiu pentru înființarea unui institut de credit.

După o viuă și interesantă discuțiune s'a constatat că este posibilă înființarea unui institut de credit, că există toate condițiunile necesare, deci s'a enunțat în principiu înființarea institutului și s'a decis a se face succesive pași necesari în conțelegere și cu bărbații noștri mai de frunte din comuna și eventual și cu ajutorul altor factori naționali.

De astădată me restring a ve comunica simplu rezultatul general al conferinței prealabile și a constata cu multămire sufletească, că încetul cu încetul — dar sigur, începe a pătrunde și în straturile poporului nostru convingerea că este timpul suprem de a se emancipa de robia economică și prin aceasta a-și elupta o pozițiune deamnă și respectul la națiunile conlocuitoare, care sunt dedate a privi în român numai pe tributarii de pe timpul evanghelului „*unio trium nationum.*”

Suntem convinsi pe deplin că toți bărbații noștri de frunte din comunei rurale ale cercului Orăștie vor îmbrățișa cu același zel, cu aceeași căldură o idee atât de salutară, care acum trece în realitate.

X.

Satulung. 9 Martie v. 1885, Domnule Redactor! Astăzi furăm onorați prin ținerea adunării generale a despărțământului I. al Reuniunii învățătorilor români din districtul X Brașov, care adunare se ținu aici în sala hotelului „la Soare.” Membri acestui despărțământ au fost reprezentați într'un număr aproape complet. Inteligența din loc a fost foarte slab reprezentată afară de învățători s'a prezentat în număr foarte mic.

S'au ținut două ședințe: una înainte de ameași și alta după ameași. Obiectele de pertractat au

fost: a) constituirea despărțământului, b) dezbateri asupra temei „Higiene în serviciul educațiunii și în special mijloacele prin cari se poate promova în mod igienic dezvoltarea fizică a elevilor?” c) eventuale propuneri de sine stătătoare.

De mare interes a fost cuvântul de deschidere rostit de dl president al despărțământului I. Dorca. D-sa a prezentat adunării în acest cuvânt o adevărată copie de pe natură a învățătoriei noastre și în special acelei de aici din Săcele. Firul ideilor dsale este cam acesta: Înaltă e misiunea învățătoriească cu atât mai mult căci învățătorii are de a desvolta și îmbogăți mintea și inima generațiunii tinere cu cele mai cardinale învățături pe de o parte, iar pe de altă parte de a conduce și sfătui la orice împregiurări pe generațiunea dezvoltată. Pentru de a satisface cu toată vrednicia acestei chemări, e ne apăsător de lipsă, ca dânsul să posedă încrederea deplină a celor ce se împărtășesc de învățăturile sale. Durere, că această încredere nu stă ași la înălțimea de odinioară; această încredere a început a slăbi și slăbește mereu cu cât îi obvin poporul mai dese casuri, cari îl îndeamnă la aceasta. Nimic nu poate înstreina pe popor mai mult de conducătorii luminați ai sei, în special de învățători, decât amestecul acestora în clica astor fel de oameni, cari sunt recunoscuți ca cei mai ne împăcați dușmani ai ai sei. Dovada despre slăbirea încrederei poporului față de învățătorii sei este ocolirea scoalelor condu-se de acestia și alergarea cu fii lor la alte scoale. Intereseze-se învățătorul de scoala sa și poporul se va interesa de dânsul și-l va considera după demnitate. Ocolească învățătorul participarea la conspirațiunile răuvoitorilor poporului nostru și acesta se va alipi cu încredere de dânsul și-l va sprigini!

— Cam acest colorit a avut cuvântarea d-lui Dorca. Nu voiu a încerca vre-o analiză a aserțiunilor d-sale, căci d-sa — de sigur — va fi știind pentru-ce a dat astfel de espresione simțimentelor sale; căci toate își au cauzele sale!

Despărțământul s'a constituit alegându-și de president pe dl I. Dorca, directorul scoalei primare dela biserica cea veche din Satulung, de v-presid. pe dl Dometiu Dogar, direct. scoalei primare dela biserica cea nouă din Satulung, de secretari dl I. Darius și alți doi membri în comitet precum și un cassariu

După constituire urmează discuțiune asupra temei „Higiene în serviciul educațiunii, — în special mijloacele prin cari se poate promova în mod igienic dezvoltarea fizică a elevilor.” Această temă a fost lucrată de doi învățători și anume de d-nii: Stef. Dragomir și Ioan Darius. Ambii au dovedit, că și-au dat toată silința spre a ajunge la scop. Mai copioasă a fost cea lucrată de dl Darius; introducerea însă pare a nu fi mai scurtă decât dezvoltarea însăși. Aceasta cuprinde foarte multe principii igienice succedate într'o ordine anumită, care este rezultatul nestrămutat al opurilor consultate de dânsul. Impresiunea, ce a făcut-o cetirea elaboratului d-lui Darius asupra adunării, ar fi fost pe deplin insuflețitoare, dacă nu s'ar fi provocat un oareși care resimț în ascultători prin unele espresii ale dsale intercalate ici-colea în mod autoritativ.

De alt-fel dl Darius merită toată lauda pentru zelul și activitatea sa la compunerea acestui elaborat. De asemenea merită toată considerarea și dl Dragomir, care a dovedit mult studiu în lucrarea d-sale.

Rezultatul discuțiunilor asupra elaboratelor cetite este următorul: biroul este însărcinat a face un resumat al tuturor principiilor igienice cuprinse în ambele elaborate, și a-l trimite, conform statutelor, comitetului central spre competență apăsătoare.

Adunarea generală viitoare a despărțământului la invitate s'a decis a se ținea în Dârste.

Acestea sunt pe scurt dezbaterile acestei adunări. La ameași după prima ședință a fost masă comună, unde încă s'au discutat unele chestiuni importante și s'au ridicat mai multe toast de cuprins diferit.

Cumcă au decurs toate lucrurile în rîndul cel mai bun spre deplina multămire a participanților încă nu pot lăsa neatins; aceasta se atribue în cea mai mare parte d-lui president I. Dorca, carele a îngrijit cu multă precauțiune pentru toate.

Primească deci dsa și pe această cale multămirile membrilor!

G.

Mureș-Oșiorheiu, 20/3 n. 1885. On. dle Redactor! Feliurite fiind morburile la oameni, și fiind că nici un morb nu ajunge numai pre un singur om ci pre mulți, voiesc a aduce, și aduc la cunoștința publicului cetitoriu și auditoriu următoarele câte-va morburi și medicina vindecătoare.

Eu am patimit înainte de asta cu ceva 20 de ani, aproape 2 ani de stomach. 'Mi corăia foalele

tare, câte odată simțiam o întorsătură în foale asemenea unei veltori în riuri.

Am fost din copilărie mîncăcios; apetitul l-am avut și în timpul morbului meu, dureri simțitoare nu aveam, dar în mai multe sări vărsam decât în câte nu. Mai cu seamă seara după-ce me culcam vărsam tot ce aveam în rință, și cu o recnătură cât me aușiau proprietarii casei din a 3-a încapere, preste 2 încaperi cu ușile închise și admirau sgomotul.

Am cerut ajutorul medicilor celor mai renumiți aici în Osiorheiu, nu mi-a putut ajuta. Devenișeu moros ne voies, și desperat până la estrem. În 1 Aprilie, numai știu în care an am început a lua câte 9 grăunțe de piperiu alb. Modul luării: puneam seara înainte de culcat un pocul cu apă de beut pe un scaun lângă pat și în una hârtiuță 9 grăunțe de piperiu alb. În dimineața următoare când me trezeam, biam așa și hartia ele, țipam grăunțele pe limbă, biam apă și așa se scurau în renză. Două trei săptămâni după cura asta eram alt om. Aveam prânzul la un loc cu asesorul de tabla regie în pensiune dl Nicolau Gaitan, cu actualul asesor de tabla regie dl Kovács Iános și cu alți 2 dni și dl Kovács Iános mi-a pus ceva 3 săptămâni după cura mea, întrebarea asta: *hogy van Tabacariu ur most bátrabban eszik és nem panaszol?* Cum e dle Tăbăcariu acum mînci mai cu curagiu, și nu te plîngi asupra stomacului? Chiar 3 luni de zile am ținut cura asta, și m'am vindecat radical.

Curînd după sistarea acelei cura mi s'a ținut pecingine (maiflecken) pe pept, pe spate mai cu seamă între umeri și pe grumazul întreg, care se lăția, începuse a se întinde pe sub urechi spre frunțe. Alt necaz. Am cerut ajutoriu dela renumitul atunci medic aici în Oșorheiu Knöpfler, care mi-a recomandat scaldă Carlsbad; fiind însă că nu mi-a dat și bani de călătorie și de speșat la scaldă, am știut îndată că eu nu me voi vindeca de morbul meu în Carlsbad, am cerut altă medicină pentru cură acasă, — mi-a ținut că nu este alta și că morbul nu este așa greu cât se me înfricoșez. Eu însă înfricat am mers la un medic Heintzman, cunoscut atunci aici și sub numele de „Garibaldi orvos.“ Acela mi-a ținut că au adus, (nu-mi mai adue bine aminte plante sau rădăcini de plante), din Africa, din acelea poate face medicina vindecătoare la casă, dar ea costează 5 florini. Am mers în dimineața următoare cu 5 florini i-am dat medicului dela care apoi am primit medicina fluidă în una sticlucă cu instrucțiunea verbale: să cumpăr un pensel, cu acela muiat în medicină să-mi spăl sau ung locul cu pecinginea, pe spate unde nu me pot unge insumi să las să me ungă oare cine. Mi-a ținut că medicina me va pișca, că se va face pe loc uns sgrăbunțe peste sgrăbunțe, cari apoi se vor usca și coji, coaja apoi se va cadea cu încetul și pelea va rămânea curată, așa a și fost nimic urme (narben) nu s'au cunoscut.

În eara 1868/70 când în întreaga luna Februarie au fost un ger cumplit, cât cel puțin aici în Mureșiu-Oșorheiu au degerat în grădini și în vii pomii, și apoi s'au uscat; mi-a fost degerat vârfurile la toate degetele mînilor, fără ca eu să fiu simțit. În Septembrie 1870 am căpătat în vârful degetelor dela mîni o mîncărime greu de suferit, se vedeau în vârful degetelor sub pele puncte de puncte ca împunșeturi de ac.

Am cerut a doua medicină dela medicul Knöpfler, mi-a dat dar nu mi-a folosit, am cerut dela alt medic dar nici medicina dată de acela nu mi-a folosit, trecuseră 5—6 nopți și eu nu durmisem nici măcar o oară. Una muiere m'a sfătuit să ferb în una oală de 2—3 cupe rod cam sur, al unei burueni, crescînde și pe uliți, asemenea unei maceșă din cele mai mici și asemenea unui ariciu, cu țapele scurte, să las zama aceea să se răcească numai atîta cât să pot ținea mînilor în ea, apoi să țin mînilor seara o oară, și dimineața să las să încălzască zama și să țin mînilor ear o oară.

Fiind însă că 6—7 nopți nu durmisem de mîncărimea cea mare, după ce am ținut mînilor în zama aceea chiar una oară, am adormit și nu m'am trezit până în ziua următoare la 9 oare, când apoi m'am gătat în graba, și am mers la cancelarie. Între 11 și 12 oare ante m. a început mîncărimea de nou dar mai moderat. Seara am încălzit zama și am ținut mînilor eară o oară, și am fost vindecat, boala nu s'a mai întors. Muierea cu aceasta medicină mi-a fost ținut: că când voi pune mînilor în zama aceea durerea se perde deloc și așa a și fost. Ea mi-a mai împărțit că oameni degerați și la picioare s'au vindecat cu medicina asta. În ani dela 1855 până 1861 am fost în oficiu în Șimleul Silagiului, în care din acești ani nu mai știu, am fost cădut în boala aceea că nu poteam dormi noaptea, eram neliniștit, nici nu dormeam, nici nu eram trezit ci în o turbureală

continuă ca când aș fi fost ocupat cu vorbit, dimineața eram ca beat și obosit. Atunci era în Șimleu multora cunoscutul medic Abraham, acela mi-a prescriș scaldă de picioare seara cu hirean ras pe rezetoare, care scaldă a fost vindecătoare.

Aici în Oșorheiu a fost numai în anii de curînd trecuți 2 femei în boala uscată, una au locuit cu mine subscrisul acum sunt 2 ani sub un coperiș, care și vera tușia greu din pept. Amîndouă s'au curat cu mîncări gătate cu unsoare de căne, cura a ținut peste 1/2 an. Amîndouă sunt pe deplin însănătoșate. Uneia i-au spus căsenii că unsoarea e de găscă, a 2-a a știut, ba chiar și ea și-au gătate cu unsoare de căne.

Am locuit odată în o casă, în curtea căreia era un căne de casă al proprietarului casei.

Acelui biet animal i s'au fost făcut vermi în urechia cea dreaptă, era plină urechia de vermi, ținea capul strîmb cu urechia dreaptă întoarsă spre pământ tuturora ne era milă de el dar nu-i știam ajuta. Se întimplă că a venit un păcurariu în curte care a vădut cănele, și ne-a ținut că cu peatră vînetă pisată mărunt ca făina și aceea suflată din o ceve în urechile pe vermi, se vindecă.

Chiar eu am pisat peatra vînetă, mi-am căștigat o ceve de burueni, am pus în un cap a cevei prav de acela și în capul gol al cevei am suflat în urechile cănelui: cănele s'au depărtat dela mine și s'au făcut două zile nevădute, a treia și a venit în curte, de unde nu am știut, dar vindecat și ținînd capul oblu. Poate să fiu suflat o dosă prea mare de prav în ureche, să-l fie piscat prea tare și oare unde să fie zăcut ascuns. *)

Tăbăcariu.

Apel.

În obiectul înființării unei bănci române pe acțiuni în Orăștie

Prea onorate Domnule! Inteligența română din Orăștie împreună cu alți fruntași de aici au ținut Duminecă în 22 Martie st. n. an. cur. o conferință confidențială, în care s'a discutat ideea de a se înființa un institut de credit cu centrul aici, în Orăștie. Resultatul acestei conferințe a fost acela, că s'a constatat posibilitatea unui asemenea institut și s'a enunțat concludus: să se înființeze o

bancă română pe acțiuni

în Orăștie, și ca capital fundațional s'a statorit suma de 25,000 fl., care împărțindu-se pe acțiuni de câte 50 fl. reprezintă un număr de 500 acțiuni. Prin subscripțiunea încercată în conferință s'a obținut numărul de 200 de acțiuni, un rezultat acesta care ne îndreptățește la speranța, că dacă și cercul Orăștie va îmbrățișa aceasta idee cu zelul și entuziasmul ce o merită, atunci înființarea băncii proiectate e asigurată.

Spre orientarea participanților eventuali observăm, că acțiunile se vor solvi succesive și anume la început 10% după două luni earăși 10% și la înființarea definitivă 10% — cu totul 30% — ear restul se va încassa mai târziu, după cum vor cere trebuințele băncii.

Drept acea noi subscriși esmiși fiind din sinul conferinței pentru a ne pune în contact cu bărbații noștri de frunte și de influență din comunele cercului nostru și a le cere puternicul lor sprigin moral și material, venim prin aceasta a te ruga și pe p. t. Dta cu tot respectul, ca în cercul de activitate și influență al Dtale să binevoiești a popularisa ideea și ai căștiga cât mai mulți spriginitori efectivi, — pentru o evidență acurată se recomandă circulararea unei liste, în care se vor introduce subscripțiunile — ear despre rezultatul silințelor Dtale în această privință, respective despre numărul subscripțiunilor obținute prin Dta să binevoiești a ne înștiința în termen de 8 zile trimițîndu-ne lista cu subscripțiunile, pentru ca să putem constata rezultatul general, și în conferința generală proiectată pe ziua de 6 Aprile a. cur. n. (Luni a doua și de paști) să putem întreprinde pașii ulteriori pentru realizarea formală a subscripțiunilor.

Orăștie, în 23 Martiu st. n. 1885.

Samuil Pop m. p. Dr. Ioan Mihai m. p. Dr. Stef. Erdelyi m. p. George Baciu m. p. Simeon Corvinu m. p. Ioan Mihai m. p. George Vințianu m. p. Nicolae Trifu m. p. Ioan Lazaroiu m. p.

Varietăți.

*) (Cas de moarte). Cu inima înfrîntă de dorere, aducem la cunoștința tuturor neamurilor și a

*) Sunt rugate și celelalte on. Redacțiuni ale diarelor noastre a publica această corespondență din „Tel. Român“ fiind cuprinsul ei de interes pentru omenimea suferindă de morburile indicate.

amicilor, cumcă: prea iubitul soț, tată, socru și frate: **Dimitrie Iosof**, paroch în Galeș tractul Seliștei, în anul al 64-lea al etății și 43 al pastoreirii sale, după îndelungate și grele suferințe, pro-vădute fiind cu s. eucharistia își dede Mercuri în 13/25 Martiu la 2 oare după meșul nopței nobilul seu suflet în mînilor creatorului.

Înmormîntarea va fi în 15/27 Martiu la 10 oare a. ameași.

Ved. Stana ca soție.

Demitrie Iosof cu soția sa Maria, paroch în Bujor diecesa Caransebeșului, Pavel Iosof cu soția sa Elena econom, Ana Iosof măritată Ilie Marcu, Nicolau Iosof cu soția sa Maria econom, Alesandru Iosof comerciant, Ilie Iosof cu soția sa Maria capelan în Galeș ca fii și fiice resp. gineri și nurori, Ioan Iosof paroch în Tilișca, Ana Iosof și Nicolau Iosof econom în Galeș ca frați.

Fie-i țărîna! ușoară și memoria binecuvîntată.

*) (Mulțumirea unei fapte pioase). Aflăm scrie „Resboiul“ că dl Eftemie și dna Iosefina Diamandescu, pioșii proprietari ai moșii Bălăceanca din județul Ilfov, care au zidit cu cheltuiala lor o scoala și o biserică în acea comună, înzestrîndu-le cu toate cele necesare, au fost zilele trecute obiectul unei frumoase și meritate ovațiuni. Mergînd să viziteze scoala, spre a se asigura de progresul realizat, au fost întimpinăți de preste 60 copilași, în frunte cu preotul și învățătorul lor Par. St. Stoicescu, care au primit pe iubii donatori întonînd în cor un frumos imn spre lauda și fericirea lor. D. și dna Diamandescu, miscați până la lacrimi, au răspuns mulțămînd din inimă atât învățătorului cât și scolarilor pentru această plăcută surprinsă.

Eată ce poate face un bun și inteligent învățător, care știe să atragă pe copii de săteni la scoală deșteptînd întrînsi emoluțiune și gust de învățătură. Esemplul preotului Stoicescu, care într'un timp foarte scurt a știut să facă cu scoala din comuna Bălăceanca progrese însemnate, ar trebui să fie urmat de învățătorii din toată țeară. Felicităm și din parte-ne pe dni fondatori că au știut să facă o nimerită alegere în persoana preotului Stoicescu, încredințîndu-i conducerea scoalei. Eată și imnul cântat de elevi și cumpus de Păr. Stoicescu:

Imnul Fondatorilor.

Doamne sfinte și îndurate
Care 'n ceriuri locuești
Și d'acolo de departe
La noi pururea privești.

Dăruiești sănătate
Fericire 'n viitor
Zile multe 'ndelungate
Prea bunilor fondatori.

De pe tronu-ți de mărire,
Prea puternic creator,
Ocrotește cu iubire
Pe prea bunii fondatori.

Să trăiți în sănătate,
Bunii noștri fondatori
S'aveți zile 'ndelungate
Dela bunul creator.

*) (Birjarul mareșalului de Moltke.) Mareșalul de Moltke a fost eroul unei istorii de care vorbește întreaga presă din Berlin. Mareșalul eșind din Reichstag, se urcă într'o birje și dișe birjarului să-l conducă la statul-maior general. Când voi să plătească birjarului berlinez, acesta răspunde: „Am avut o mare onoare de a conduce pe Escelența Voastră.“ Apoi dădu biciu calului și dispăru. Mareșalul de Moltke păstrase numărul trăsorei, și a doua di birjarul primi o fotografie a mareșalului cu această dedicație: „Birjarului meu.“

*) (Bibliografic.) La librăriile Wilh. Krafft în Sibiu, J. Stein în Cluș și la librăria N. J. Ciurcu în Brașov se află:

— Dicționarul ungar-romănesc Magyar-román Szótár, compus de George Barițiu, în partea maghiară elaborat mai ales după al lui Ioan Fogașă, edițiunea a cincea. Brașov 1869. Formatul 8-vo 41 coale legat 3 fl. 50 cr., broșurat 3 fl.

— G. Barițiu. Istoria regimentului II român grănițeresc broș. 60 cr.

— Dicționarul etimologic romano-latin al societății academice, elaborat ca proiect, tipariu des pe 184 1/2 de coale și Glossariul de cuvinte streine sau considerate ca streine, strecurate în limba noastră, ca parte integranta Dicționarului, tipărit pe 37 de coale, legat în 3 părți 19 fl. broșurat 16 fl.

Trei raporturi

ale acelor prefecți de legiuni românești,

cari în anul 1848/9 a susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiali în Transilvania. Traduse după textul originale german sub-

șternut guvernului central din Viena și publicat în „Romanen der österreichischen Monarchie“ Viena 1850.

Edițiune separată a „Observatoriului“ în două broșure. Cea dintâi cuprinde raportul lui Iancu Avram Iancu 70 pag. A doua raportul lui Simion Balint și a lui Ioan Axentie Sever pe 79 pagini. Ambele preste 9 coale 8-vo cu litere garmond. — Sibiu. Tipografia lui W. Krafft 1884.

Prețul fiecărei broșure este 40 cr., al ambelor 80 cr. (2 lei), în care se cuprinde și porto. De vândare comptant la librăria W. Krafft. Sibiu, strada Urezului (Reisergasse) Nr. 10. În Brașov la Nic. I. Ciurcu. Se poate comanda mai prompt de-a dreptul prin posta.

— Români și universitatea fundului regiu. Raportul general a lui Dr. Stefan Păcurar, deputatul scaunului Orăștiei la universitatea fundului regiu. Sibiu, 1885. Tipariul tipografiei archidiececane.

— Manual de stilistică pentru scoalele medii și institutele preparandiale, de Ioan Negruț, profesor. Cu aprobarea comisiunii scolastice archidiececane. Blaș, 1884. Tipografia seminarului gr. cat. Prețului broșurat 1 fl. 10 cr. v. a.

— Istoria literaturii maghiare, lucrată după Fr. Toldy și alți autori, de Ioan Butean, profesor p. ord. Partea I. Evul vechiu (secl. IV—XVI, escl.) Beiș. Editura auctorului.

— Mărturisirea păcatelor, de Petru Opran. Craiova, 1885. Tipo-litografia națională Ralian-Samitca.

— Lamentațiunii în pustie, de Petru Opran. Craiova, 1885. Tipo-litografia națională Ralian-Samitca.

— Unde avem să ajungem, de Petru Opran. Craiova, 1884. Tipo-litografia națională Ralian-Samitca.

— Catechismul politic al unui liberal, de Petru Opran. Craiova, 1885. Tipo-litografia națională Ralian-Samitca.

— Legendariu pentru scoalele primare române de Stefan Popu. Edit. III îndreptată și înăvuită. Blaș tipografia seminarului gr. cat. 1885 pag. 154.

— Siebenbürgen. Eine Darstellung des Landes und der Leute, von Rudolf Bergner. Leipzig

Verlag von Hermann Bruckner 1884 pag. 410; preț 4 fl. 50 cr.

— Horia, roman original (după actele istorice) publicate de A. Papiu, A. Odbescu, N. Densușianu, și tradiție; de J. P. Florantin profesor de filosofie la liceul statului din Iași.

Iași tipografia lacrătorilor români asociați 1885. pag. 109; preț 60 cr.

— Vasilie Alexandri und die romanische Literatur, von Karl Schrottenthal. Verlag von „Auf der Höhe“ Sacher-Masoch Leipzig. Zu beziehen durch Licht & Meners 1885 pag. 23.

— I. N. Șoimescu. Daciada, epopee în 24 cânturi. București tipografia modernă Gr. Luis, strada academei Nr. 24 pag. 233. Prețul?

— G. G. Meitani studie asupra constituțiunii românilor, sau explicarea pactului nostru fundamental din 1 Iulie 1866. Fascicul a IX-lea, București, Tipografia N. Miulescu calea Victoriei Nr. 22 1884. pag. 275. prețul unui exemplar 5 lei. 200 exemplare sunt earăși dăruite de către dn. auctor cu rara generositate pentru bibliotecile institutelor și pentru literați de renume, care sunt depuse la cancelaria asociațiunii transilvane.

— Din publicațiunile Academiei române a apărut:

1. Hurmuzachi, Documente privitoare la istoria românilor. Volum IV, partea II. Cuprinde documente adunate din arhivele de stat din Veneția, cu privire la ani 1600—1650. Prețul 40 lei.

2. Hurmuzachi, Fragmente zur Geschichte der Rumänen. Vol. III. Cuprinde istoria Principatelor române dela moartea lui Mihai-Viteazul până la Constantin Brancoveanu. Prețul 8 lei.

3. Analele academei române, seria II, tom. VI, 1883—1884. Secțiunea I. Procesele verbale ale ședințelor ordinare din an. 1883—1884 și din sesiunea generală din 1884. Prețul 2 lei.

4. Analele, seria II, tom. IV, 1883—1884, secț. II, Memorii și notițe. Prețul 4 lei.

5. Gr. Stefanescu, Eutomologia română. Coleopterele de pe domeniul Broșteni din județul Suceava. Prețul 40 bani.

— Catalog despre cărțile și tablourile române cari a apărut în editura lui Paul Cieslar (librar-editor) Graz (Austro-Ungaria):

1. „Resbelul franco-german din 1870—1871“ de A. Bujor. Prețul unui exemplar legat 4 fl., nelegat 3 fl.

2. „Resbelul oriental din 1877—1878“ de dr. A. P. Alessi și M. Pop. Legat 8 fl., nelegat 6 fl.

3. „Cavalerul“ de Quintiliu Nicolescu. Legat 1 fl. 50 cr., nelegat 1 fl.

4. „Istoria naturală“ cursul I, de Emeric Andrescu. Un exemplar broșurat 24 cr.

5. „Preservațiunea personală“ de Dr. Alesandru Căruntescu. Prețul 2 fl.

6. „Vânătoarea de aur“ roman în trei tomuri, de Iulian Codrescu. Prețul 2 fl.

7. „Asasinul invidibil“ istorioara de pe timpul lui Ludovic XIV. traducere din franceza de Nicolae Enescu. Prețul 50 cr.

8. „Jula cea roșie“ umoresca de Ernest Eckstein, tradusă de Quintiliu Nicolescu. Prețul unui exemplar broșurat 40 cr.

9. „Glumețul“ de Păcală. Prețul unui exemplar broșurat 1 fl.

10. „Banditul fără voie“ narațiune italiană de J. Codru. Prețul unui exemplar broșurat 60 cr.

11. „Sybille Yates“ narațiune californică de G. Buzdugan. Prețul unui exemplar broșurat 60 cr.

12. „Picături întăritoare“ de Păcală. Prețul unui exemplar broșurat 60 cr.

13. „În ecsiliu“ roman istoric, tradus de Iulian Codrescu. Prețul unui exemplar broșurat 2 fl.

14. „Tipuri din antichitate“ de Nicolae Enescu. Legat 2 fl. 50 cr., nelegat 2 fl.

15. „Șchițe geografice“ de Nicolae Enescu. Tomul I. Africa. Legat 2 fl. 50 cr., nelegat 2 fl.

16. „Globul pământesc și misteriele lui“ de Quintiliu Nicolescu. Legat 2 fl. 50 cr., nelegat 2 fl.

17. „Pillone“ narațiune de W. Bergsoe, traducere. Prețul 1 fl.

Tablourile:

1. „Luarea unui drapel turcesc de către un roșior român.“ Cu ramă 8 fl., fără ramă 4 fl.

2. „Ocuparea Plevnei“ cu ramă 2 fl., fără ramă 1 fl.

3. „Reîntoarcerea regimentului 13 de Dorobanți și primirea lui în Iași.“ Cu ramă 2 fl., fără ramă 1 fl.

4. „Sentinela română,“ cu ramă 4 fl., fără ramă 2 fl.

5. „Foaia memorabilă la împăratul Iosif II.“

Loterie.

Marți în 24 Martie 1885.

Brün: 63 23 88 20 76

Nr. 72.

[993] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului preoțesc în vacanta parohie rom. gr. or. de a III clasa Butene în ppresbiteratul Clușului, se escrie de a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în sensul grațioasei ordinațiuni consistoriale dto 15 Novembre 1883 Nr. 3603 B.

Salariul preoțesc împrennat cu acest post, proiectat de comitetul parochial, statorit și aprobat de sinodul parochial în 8 Decembre 1883 și ameliorat în 29 Iuliu 1884, este 400 fl. în bani gata socotit din toate venitele stolare usuate, afară de cele cantonale, și din porțiunea canonică înduse în cărțile funduare și în inventarul parochial cu cele ameliorate: afară de acestea casa parochială cu două incaperi șură și grașd sub ea.

Concursele instruite în sensul legilor din vigoare adresate către sinodul parochial au a se subșterne la subscrișul în termenul indicat.

Cluș, 11 Martiu 1885.

În conșelegere cu comitetul parochial:

Vasiliu Roșescu,
ppresbiter.

Nr. 490

[994] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericăscă de clasa

a III-a Ormeniș (Ürmös) devenită de curând materă, în sensul prealabilei încuviințării consistoriale din 5 Martiu 1885 Nr. 235 B., se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dela 85 familii întregi câte o ferdelă grâu și una cucuruz computate în bani cu fl. 204.—

2. Dela 60 familii cari au vite câte un car lemne computate în bani cu „ 60.—

3. Dela 45 familii, ce n'au vite câte o ferdelă cucuruz și două zile de lucru, ceea ce face „ 70.—

4. Venite stolari în genere „ 36.—

5. Casa parochială, computată în bani cu „ 30.—

Suma totală fl. 400.—

Doritorii de a ocupa acest post au de a așterne suplicile lor în termenul deschis, instruite în sensul legilor bisericăști în vigoare, dovedind totdeodată cunoștința limbei maghiare, subsemnatului oficiu protopresbiteral al Brașovului II.

Brașov în 13 Martie 1885.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Deschidere de neguțătorie.

Subscrișul aduc prin aceasta cu toată stima la cunoștința on. public român că mi-am deschis aici în Sibiu, piața mică Nr. 2 (în edificiul bisericii rom. cat.) o

neguțătorie de mărfuri de manufacte.

Îmi iau prin aceasta îndrăzneală a-mi recomanda stabilimentul meu spriginului binevoitor al on. public român din loc și din provincia asigurându-l de un servii real și prompt.

Dispon de un sortiment de schimburi pentru doamne și domni; stoffe de haine cele mai moderne: Casmir negru și colorat, beige, satin merville, diagonale, lustres, satin colorat de spălat, creton, oxford de Sternberg și un sortiment bogat de alți articoli pentru sezonul de primăvară și de vară. Diferite soturi de in, barchente, toată specia de cuptușeli, perdele albe, și Jute, rips, acoperemente de measă și de pat precum și covoare curente, dantele, panglici, mănuși, eventaile, corsete, nasturi de modă, articoli de pasmenterie, bumbacuri ață, mătăsa, umbrele și parasoale și alți articoli. Stoffe pentru reverenși și brâne. Prețurile sunt cele mai moderate posibile.

Cu toată stima

Dumitru Antonu.

[99] 1—3

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericăști

de rit catolic și grec.

[928] 10—30

în Budapesta, strada Vașului, Váczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectueșe prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele